

SCI-CONF.COM.UA

PERSPECTIVES OF CONTEMPORARY SCIENCE: THEORY AND PRACTICE

**PROCEEDINGS OF XII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
JANUARY 13-15, 2025**

**LVIV
2025**

PERSPECTIVES OF CONTEMPORARY SCIENCE: THEORY AND PRACTICE

Proceedings of XII International Scientific and Practical Conference

Lviv, Ukraine

13-15 January 2025

Lviv, Ukraine

2025

UDC 001.1

The 12th International scientific and practical conference “Perspectives of contemporary science: theory and practice” (January 13-15, 2025) SPC “Sci-conf.com.ua”, Lviv, Ukraine. 2025. 1429 p.

ISBN 978-966-8219-88-7

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Perspectives of contemporary science: theory and practice. Proceedings of the 12th International scientific and practical conference. SPC “Sci-conf.com.ua”. Lviv, Ukraine. 2025. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/xii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-perspectives-of-contemporary-science-theory-and-practice-13-15-01-2025-lviv-ukrayina-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: lviv@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2025 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2025 Authors of the articles

50. *Фадеев О. Г., Веснін В. В., Веснін М. В., Калінін Д. Е.* 259
УЛЬТРАЗВУК В СПОРТИВНІЙ ТРАВМАТОЛОГІЇ
51. *Ходош Е. М., Бодня К. І.* 261
«СВІДОМІСТЬ» ТА «СТИХІЙНІСТЬ» ЯК ПРОТИСТАВЛЕНІ
КАТЕГОРІЇ РОЗВИТКУ ЛІКАРІВ ТА ЛІКУВАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ
52. *Чернуха О. В., Бєлова І. О.* 267
ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПСИХІАТРІЇ В ХАРКОВІ
53. *Чумак М. В., Веснін В. В.* 272
ЯК ЗАПІДОЗРИТИ ОСТЕОПОРОЗ У ДІТЕЙ?
54. *Шевченко В. Ю., Демиденко О. Д.* 275
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ГЕНЕТИЧНОГО СКРИНІНГУ ПІД ЧАС
ВАГІТНОСТІ
55. *Шевченко О. С., Скрипник А. А.* 278
СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ЗАХВОРЮВАНОСТІ
НА ТУБЕРКУЛЬОЗ У ХАРКІВСЬКОМУ РЕГІОНІ У ПОРІВНЯННІ
З УКРАЇНОЮ ЗА І КВАРТАЛ 2024 РОКУ
56. *Щербина Є. О., Шевченко Ю. Т., Фомін В. С., Коваль С. В.,* 282
Гнупова Л. В., Сухоносів Р. О.
ТИСЯЧОЛІТТЯ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ: ІСТОРІЯ
ВІДКРИТТІВ І ЗАГАДОК
57. *Ярош К. І., Бондаренко Я. Д., Лимаренко Д. А., Ячменьова Е. С.,* 286
Брївка К. О., Сухоносів Р. О.
АНАТОМІЯ ЯК МИСТЕЦТВО: РОЗВИТОК ХУДОЖНІХ
АКАДЕМІЙ ЧЕРЕЗ НАУКУ ПРО ТІЛО

PHARMACEUTICAL SCIENCES

58. *Irzhanova Perizat Bekbolatkyzy* 292
THE MAIN DIRECTIONS OF PHARMACOLOGICAL ACTION AND
APPLICATION OF THE MEADOWSWEET (FILIPENDULA
ULMARIA)
59. *Азен Ж. Ш., Арыстанова Т. А., Асильбаева Д. А.* 295
РОЛЬ ГЛИЦИРРИЗИНОВОЙ КИСЛОТЫ В СНИЖЕНИИ
ПОБОЧНЫХ ЭФФЕКТОВ НПВС ПРИ ИХ КОМБИНИРОВАННОМ
ПРИМЕНЕНИИ
60. *Акимаң Н. К., Арыстанов Ж. М.* 298
ИЗУЧЕНИЕ ПОВЕДЕНИЯ ПОТРЕБИТЕЛЕЙ НА
ФАРМАЦЕВТИЧЕСКОМ РЫНКЕ И ВЫЯВЛЕНИЕ КЛЮЧЕВЫХ
ФАКТОРОВ, ВЛИЯЮЩИХ НА ИХ ВЫБОР
61. *Ауезханова Г. Н., Капасова З. Ш., Дымык Г. Е.* 301
СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ КЛИНИЧЕСКОЙ
ФАРМАЦЕВТИЧЕСКОЙ ПРАКТИКИ В ГАСТРОЭНТЕРОЛОГИИ:
МЕЖДУНАРОДНЫЙ ОПЫТ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ В
КАЗАХСТАНЕ

АНАТОМІЯ ЯК МИСТЕЦТВО: РОЗВИТОК ХУДОЖНІХ АКАДЕМІЙ ЧЕРЕЗ НАУКУ ПРО ТІЛО

Ярош Ксенія Ігорівна

Здобувачка освіти 4 курсу І медичного факультету
Харківського національного медичного університет
м. Харків, Україна

Бондаренко Ярослав Дмитрович

Здобувач освіти 4 курсу ІІІ медичного факультету
Харківського національного медичного університет
м. Харків, Україна

Лимаренко Дарина Андріївна

Здобувачка освіти 4 курсу ІІ медичного факультету
Харківського національного медичного університет
м. Харків, Україна

Ячменьова Еліна Сергіївна

Здобувачка освіти 4 курсу ІІ медичного факультету
Харківського національного медичного університет
м. Харків, Україна

Бривка Каріна Олексіївна

Здобувачка освіти 4 курсу ІІ медичного факультету
Харківського національного медичного університет
м. Харків, Україна

Сухонос Роман Олександрович

Кандидат медичних наук, доцент кафедри анатомії людини
Харківського національного медичного університет
м. Харків, Україна

Вступ./Introduction. Анатомія, як наука про будову тіла, має глибоке коріння в історії мистецтва, зокрема в розвитку академічного малюнка та скульптури. Вивчення анатомії здавна було необхідним для художників, оскільки точне зображення людського тіла дозволяло створювати реалістичні та виразні образи. Початок академічного навчання анатомії у мистецтві припадає на період Відродження, коли художники почали вивчати не лише поверхневу анатомію, а й внутрішні структури тіла. Це стало основою для створення професійних художніх академій, що трансформували ремісничу

діяльність у вищу форму мистецтва. Роль анатомії в мистецьких академіях, зокрема у Флоренції, Римі та Парижі, стала важливою в процесі підвищення статусу художників і їх переходу від ремісників до інтелектуалів, здатних працювати в рамках ліберальних наук.

Мета роботи./Aim. Дослідження впливу анатомії на розвиток художніх академій в Італії та Франції, зокрема на основі її включення в навчальні програми, що дозволило змінити статус художників і вплинути на формування академічного стилю в мистецтві. Аналізуються історичні аспекти впровадження анатомії в художнє навчання, роль великих майстрів, таких як Мікеланджело та Леонардо да Вінчі, та еволюція освітніх стандартів, що забезпечили розвиток професіоналізму серед художників.

Матеріали та методи./Materials and methods. Теоретичні: огляд та аналіз науково-методичної, публіцистичної та історичної літератури.

Результати та обговорення./Results and discussion.

Структура людського тіла та його частин є очевидно важливою для медицини, але вона також відіграла значну роль у мистецтві. Точне спостереження за поверхневою або зовнішньою анатомією є необхідним в обох цих дисциплінах, а її розуміння було поглиблено знанням того, що знаходиться під шкірою — внутрішньою анатомією, зазвичай вивченою на основі дисекції. Відродження дисекції в Італії XIV століття було, якщо не причиною, то принаймні збігалось в часі з епохою Відродження. У 1563 році Вазарі заснував у Флоренції Академію малюнка (*Accademia del Disegno*), включивши в її статут навчання анатомії (*una Anatomia*). Як ліберальне мистецтво, що викладалося студентам університетів, анатомія допомогла підвищити статус художників та скульпторів, перетворивши їх з ремісників на митців, а гільдії — на академії. Навчання анатомії стало обов'язковим у подальших академіях у Римі (1593) та Парижі (1648), де було встановлено схему малювання за зразками, з гіпсових відливків та з натури.

У середньовіччі художники були ремісниками, які виконували практичні функції під керівництвом Церкви та в рамках організації гільдій. Ренесанс

приніс великі зміни, зокрема акцент на натуралізм і наукове вивчення світу, засноване на перспективі та анатомії. Ліберальні мистецтва — астрономія, геометрія, музика, арифметика, логіка, риторика і граматики — практикувалися вільними людьми, тоді як механічні мистецтва — рабами. Пізніше виникали суперечки між високородними сім'ями та аристократами через те, що вони займаються ручною працею, коли активно цікавляться живописом і скульптурою. Очевидно, виникла необхідність підвищити статус художника, акцентуючи увагу на інтелектуальних аспектах його роботи та її зв'язках з ліберальними мистецтвами, що стало основою для переходу від ремісницької Гільдії до художньої Академії.

У 1560 році скульптор Монтозолі запропонував створити спеціальне місце поховання для художників і отримав для цього колишню каплицю Бенізі в Флоренції. Це привело до відродження гільдії художників (*Compagnia di San Luca*), яка 24 травня 1562 року зібралася для перепоховання останків свого покійного колеги, Якопо Понтормо (1494–1557), у їхній каплиці. Після обговорень із герцогом Флоренції, Козімо Медічі Вазарі ініціював зустріч для планування створення академії. У січні 1563 року були складені статuti, і у Флоренції була заснована Академія малюнка. Письменник Вінченцо Боргіні став її віцепрезидентом (*luogotenente*), а герцог Козімо Медічі та Мікеланджело – почесними членами (*capri*).

Як і у всіх таких організаціях, відбір студентів викликав суперечки, що призвело до змін у статутах у липні 1563 року. Ці змінені положення також передбачали проведення лекцій з анатомії (*una Anatomia*) у шпиталі Санта-Марія-Нуова. Вазарі вказує на важливість вивчення анатомії в описах Донателло, Верроккйо, Поллайоло, Леонардо, Рафаеля та Мікеланджело. Вазарі також пише, як він і Сальваті вивчали анатомію на трупах на римському кладовищі, і хвалить картину Бронзіно із зображенням Святого Варфоломія як справжнього образу фігури, з якої знято шкіру.

Академія малюнка може претендувати на звання першої академії мистецтв. Вона встановила важливі прецеденти, якими керувалися її

наступники, хоча й з різним успіхом. Обравши своїм покровителем герцога Козімо Медічі, академія отримала доступ до світу великих і впливових. Її прагнення до статусу ліберальних мистецтв, хоча й не завжди реалізовані на практиці, допомогли її членам піднятися від ремісників до художників. Методи викладання академії встановили стандарти й забезпечили як концептуальну, так і технічну єдність – академічний стиль.

Рим

Пізніше Федеріко Дзуккаро скаржився, що навчання у Флорентійській академії занедбане й потребує реформування. Коли він був обраний президентом Римської Академії Сан-Лука (*Accademia di San Luca*) у 1593 році, він отримав можливість втілити свої ідеї. Правила, прийняті в 1593 і 1596 роках, зобов'язували академію приділяти увагу теоретичній освіті. Початківці починали з копіювання малюнків, рельєфів і зображення частин тіла – голів, рук і ніг – з гіпсових зліпків, а потім переходили до малювання античних скульптур і оголених моделей. Проте більш теоретичні прагнення Дзуккаро виявилися менш успішними. «Ветерани» академії називали Дзуккаро «короткочасним спалахом, який світив яскраво, яле не довго», чії теорії були непридатними для використання в академії, орієнтованій на практикуючих художників.

Париж

Хоча мистецька академія виникла в Італії, Королівська академія живопису та скульптури, заснована в Парижі в 1648 році, мала найбільший вплив. Це була офіційна установа, що перебувала під захистом і підтримкою короля Людовика XIV, сприяла інтересам художників і забезпечувала викладання мистецтва як ліберальної дисципліни. Одним із перших кроків стало призначення спеціалізованих викладачів, зокрема професорів з анатомії.

Правила 1655 року передбачали королівське субсидування, приміщення на території корони, монополію на малювання з натури, щомісячні лекції та щорічні конкурси. У 1663 році курс малювання був поділений на нижчий клас для копіювання малюнків професорів і вищий клас для малювання з натури.

Останній передбачав зображення оголеного чоловічого тіла. Ця послідовність-«копіювання малюнків, копіювання зліпків, малювання з натури» – вважалася основою академічної навчальної програми та залишалася чинною до кінця XIX століття, доповнюючись лекціями з перспективи, геометрії й анатомії та підтримувалася довідковою бібліотекою.

Після відвідування Академії в 1666 році перший міністр короля Жан-Батіст Кольбер зробив низку важливих нововведень. Одним з них стало відправлення найкращих студентів до Рима на чотирирічну стипендію для вдосконалення майстерності та копіювання античних скульптур і будівель.

Стипендіанти навчалися в Академії Франції в Римі (*L'Académie de France à Rome*), заснованій у 1666 році. Її засновник Шарль Еррар Молодший був прихильником анатомії: «Знання анатомії є надзвичайно цінним для художників і скульпторів, які прагнуть стати обізнаними та розуміти різні положення, які створюють м'язи відповідно до рухів. Ректор Академії щозими проводитиме розтин трупа й дбатиме про створення його зліпків, щоб студенти могли вивчати розташування м'язів і результати їхнього руху.»

У 1667 році в Парижі було опубліковано підручник Короткий виклад анатомії, придатний для мистецтв живопису та скульптури (*An Epitome of Anatomy Suited to the Arts of Painting and Sculpture*) художника Франсуа Тортеба, який залишався в друці понад століття. У ньому був текст Роже де Піля з ілюстраціями, запозиченими з першої анатомічно точної книги *De Humani Corporis Fabrica* Андреаса Везалія.

У 1677 році відбулося офіційне об'єднання академій у Парижі та Римі. Сер Дені Махон зазначив, що Римська академія «не могла повністю прийняти раціональний акцент, характерний для теорії в Парижі». Проте в анатомії вони, схоже, поділяли спільний ентузіазм. У Римі разом із професором анатомії та хірургії з госпіталю Санто Спиріто Бернардіні Генга Еррар створив ілюстровану книгу з анатомії для художників у 1691 році, засновану на розтинах і класичних скульптурах, включаючи найвідоміші роботи, розглянуті з анатомічної точки зору.

У Парижі, починаючи з 1776 року, в Академії проводилися «демонстрації на трупах». Наступного року було призначено професора анатомії, який мав читати один курс і викладати «цю науку, яка стосується мистецтв живопису і скульптури». Його звали Жан-Жозеф Суе молодший, і в 1788 році він опублікував Елементи анатомії для живописців, скульпторів та аматорів (*Elémens d'Anatomie à l'Usage des Peintres, des Sculpteurs et des Amateurs*). Офіційне створення мистецьких академій сприяло переходу від ремесла до мистецтва. Анатомія була однією з ліберальних наук, важливою для цього процесу і її значення було забезпечено призначенням професора, оскільки він підтримував малювання оголених фігур у класах з натури та створення двох найбільш важливих жанрів — історичних картин і портретів. Хоча перші академії мистецтв були засновані у Флоренції та Римі, Парижська стала моделлю для таких по всьому світу. Академії мистецтв були засновані в Антверпені, Відні, Берліні, Брюсселі, Мадриді, Копенгагені, Санкт-Петербурзі, Амстердамі, Лондоні, Стокгольмі та багатьох інших містах по всьому світу.

Висновки./Conclusions. Вивчення анатомії в мистецтві стало важливим етапом у розвитку художніх академій, перетворюючи художників із ремісників у визнаних митців. Створення Академії малюнка у Флоренції в 1563 році стало переломним моментом, встановивши стандарти, які були наслідувані в інших європейських містах, зокрема в Римі та Парижі. Викладання анатомії не лише вдосконалювало техніку зображення людського тіла, а й сприяло інтеграції мистецтва з науками, підвищуючи престиж художніх навчальних закладів. Анатомія в академіях допомогла розвитку реалістичного мистецтва, зробивши образи більш живими та виразними, що значно підвищило технічний рівень живопису та скульптури того часу. Заснування академій у Парижі та Римі стало основою для формування міжнародних стандартів у мистецькому навчанні, що мало великий вплив на розвиток західного мистецтва в наступні століття.